

ویتنام از تجارت با آمریکا می‌ترسد

در بسیاری از کتاب‌فروشی‌های دنج ویتنام می‌توان فتوکپی پیشنهادهای تجاری شرکت‌های خارجی به دولت هانوی را که جلد گالینگور محکمی دارند و غیرقانونی خرید و فروش می‌شوند، پیدا کرد. چند شرکت خارجی می‌کوشند که قراردادهایی برای تأسیس شبکه تلفن‌های ماهواره‌ای و استخراج نفت فلات قاره در نزدیکی ساحل و همچنین سرمایه‌گذاری‌های مشترک با مقام‌های ویتنامی به امضاء برسانند، اما تاکنون هیچ کدام موفقیت چشم‌گیری نداشته‌اند و هنوز هیچ‌کس به نسخه‌ای از قراردادهای مهم تجاری آمریکا با ویتنام دست نیافته است.

هرچند که در تیرماه گذشته جزئیات این قراردادها به تصویب طرفین رسیده است، اما مقام‌های ویتنامی بعداً از امضاء آنها سرباز زدند. اگر این توافق‌ها به امضاء برسد روابط تجاری آمریکا و ویتنام عادی خواهد شد و ارتباط دیپلماتیک دو کشور را که در ۱۹۹۵ پس از آن همه سال جنگ، از سر گرفته شد، تکمیل می‌کند. در آن صورت آمریکا تعرفه‌های وارداتی خود را برای کالاهای ویتنامی کاهش خواهد داد و شرکت‌های ویتنامی هم به ثروتمندترین بازار جهان دسترسی می‌یابند. پیش‌بینی می‌شود که تنها در اولین سال روابط تجاری دو کشور، صادرات ویتنام به آمریکا دوبرابر شود و به حدود یک میلیارد دلار برسد.

با این همه، رهبران حزب کمونیست ویتنام دودل هستند. تردید آنان ناشی از ترس آنها از بهایی است که باید در ازای تجارت با آمریکا بپردازند. مسئله در ظاهر مربوط به این امر است که اگر شرکت‌های آمریکایی به بازار ویتنام دسترسی پیدا کنند، نظام حقوقی این کشور باید خود را در فرصتی اندک به سطح معیارهای

سازمان تجارت جهانی برساند. اما در عمق، مسئله جدی‌تر از اینهاست. بعضی از اعضای دفتر سیاسی حزب کمونیست معتقدند که رابطه تجاری با آمریکا بنیان سیاسی و اقتصادی کشور را متزلزل می‌سازد و با خطر مواجه می‌کند. ارتش ویتنام که در اداره بسیاری از شرکت‌ها و بنگاه‌های دولتی نقش دارد، بیشترین مخالفت را با رابطه تجاری با آمریکا ابراز می‌کند.

کمیته مرکزی حزب کمونیست ویتنام، بلونومی ده روزه برای بحث و بررسی درباره آینده اقتصادی ویتنام برگزار کرده است که نتایج آن هنوز در دسترس همگان نیست.

مقام‌های آمریکایی امیدوار بودند که قبل از سفر کلیتون به نیوزلند در اواخر شهریور، قراردادهای آمریکا و ویتنام به امضاء برسد، اما امید آنها نقش بر آب شد و با ادامه تردید مقام‌های ویتنامی انتظار می‌رود که امضای قراردادها به بعد از انتخابات ریاست جمهوری آمریکا موکول شود. جالب است که در داخل ویتنام موضوع رابطه تجاری با آمریکا خیلی بااهمیت به نظر نمی‌رسد. زمانی ویتنام را بستر اقتصادی بعدی آسیا می‌دانستند، اما روند اصلاحات اقتصادی در این

کشور متوقف شد و بسیاری از سرمایه‌گذاران خارجی سرخورده و مال باخته شدند. این سرمایه‌داران خارجی نگرانند که طوفان اقتصادی دو سال قبل آسیای شرقی به تقویت کمونیست‌های محافظه‌کار در ویتنام منجر شده باشد. محافظه‌کاران استدلال می‌کنند اگرچند سال پیش

روابط تجاری بین آمریکا و ویتنام شروع شده بود، لابد در طوفان‌های اقتصادی دو سال پیش، نظام اقتصادی سیاسی کمونیست‌ها نیز بر باد می‌رفت. محافظه‌کاران خواهان رابطه تجاری بسیار کندی با آمریکا هستند، به نحوی که به موازات حفظ قدرتشان، روابط تجاری هم پیش برود. محافظه‌کاران می‌گویند رشد سالانه اقتصاد ویتنام حدود پنج درصد است و این مقدار رشد نمی‌تواند همه جوانان جویند کار ویتنام را جذب کند و بسیاری از شرکت‌های دولتی هم نمی‌توانند کالاهای نامرغوب خود را در رقابت با بازار آزاد بفروشند.

یک بازرگان غربی در هانوی می‌گوید: تا حدود پنج سال آینده نمی‌توان به تغییرات عمده اقتصادی در ویتنام امید داشت، اما از آن پس نسل جدید به هرم قدرت راه خواهد یافت و اوضاع و احوال را برای روابط اقتصادی بین شرکت‌های آمریکایی و ویتنامی‌ها برقرار خواهد ساخت.

منبع: اکونومیست هفته چهارم اکتبر
برگردان از بخش ترجمه (گزارش)

مزده به متقاضیان شماره‌های قبلی

گزارش

تعدادی از دوره‌های ماهنامه گزارش صحافی شده با جلد زرکوب آماده توزیع می‌باشد.

متقاضیان با پرداخت ۲۰ هزار ریال برای هر دوره، در وجه ماهنامه گزارش به حساب جاری ۱۸۸۸/۱۰ بانک صادرات، کد ۷۹۰ تهران و ارسال قبض آن همراه با ذکر دوره‌های درخواستی و نشانی کامل خود دوره‌ها را دریافت نمایند.

توجه: دوره سوم، چهارم، پنجم، ششم و هفتم موجود است.